

derfor. Det er indlysende, at man maa stemme saaledes, at man veed at det er Alvor. Det er denne Mindelse, vi trænge til nu og da. Og denne Mindelse, faaer jeg, naar jeg kan sige til mig selv: der staaer en Mand, i vor Forsamling valgt af Folket som vi andre, og kun, ved Thingets Trang til en Leder af sine Forhandlinger, kaldet til denne særdeles Plads; og i deslige Spørgsmaal, hvor Partierne dele sig, der kaldes han til kjendelig at gjøre, hvad du, naar du som Landssthingsmand kaldes til Afstemning, hvert Øjeblik er nødt til at gjøre; thi hvis du vil vende tilbage til din Kreds med god Samvittighed, da maa du stemme, som om du var den Æneste, som den, der kjender din Byrde og Ansvaeret derfor. Det er blevet bemærket af den ærede Landssthingsmand, som vi sædvanlig have seet paa Formandens Plads, at Regelen skulde være, at Formanden ikke stemmer, og at Undtagelsen maatte særligt begrundes. Og det blev yttret af den ærede Forslagsstiller, at Formanden havde en Ret til at være udenfor Afstemningen. Jeg kan ikke see rettere end at Formanden ikke har en saadan Ret. Formanden har allerførst den samme Pligt som jeg og som enhver anden Landssthingsmand, den Pligt at stemme efter sin bedste Overbeviisning. Det er imidlertid vigtigt for Forsamlingen, at den har en Mand til at lede de daglige Forhandlinger, en Mand, som er udenfor de øjeblikkelige Kampe; og derfor fritager den ham under almindelige Forhold for at opfylde den sædvanlige Forpligtelse. Undtagelsen herfra igen har derfor sin Begrundelse, naar det Øjeblik kommer, da Thinget siger til ham: I dette Øjeblik trænge vi ikke til dig til at lede Forhandlingerne, i dette Øjeblik trænge vi til, at du skal lægge en sort eller hvid Steen i Urnen, saa det skal sees, hvad Thingets Beslutninger ere. Thi saa er han ikke længer fritagen for, hvad han fra først af har paataget sig, nemlig selv at klare for sig ved at give sin Stemme efter bedste Overbeviisning. Det er bemærket, ligeledes af Formanden, at han under saadanne Omstændigheder vil blive berøvet den Ret, at give Grunde for sig. Ja, det indrømmer jeg. Og skjøndt det strax vil have slaaet de ærede Medlemmer af Thinget, at det neppe

er sandsynligt, at de Grunde, som hos ham talte for eller imod Sagen, ikke skulle være komne frem for Thinget, vil jeg dog tænke mig det Tilfælde, at han havde særegne Grunde og kom til at stemme, uden at give Grunde. Thi det er netop det Begreb, jeg har om Hæderen, at Hæderen er byrdefuld. Det Samme vil efter min Overbeviisning være Tilfældet med mange andre Landssthingsmand, at de nemlig, hvis de ikke skulle blive Journalister af Profession, ville komme til at handle, uden at nogen Journalist har en Ænelse om deres Grunde, uden at de selv have faaet Leilighed til at udtale sig derom. Det er netop hvad vi have paataget os, da vi overtogte dette Kald, at vi ville handle og stemme efter vor Samvittighed, i alt Fald uden at give Grunde, og saa lade Fremtiden vidne om, hvorvidt vi faaer ret og handlede ret.

M. P. Bruun: Den ærede Ordfører er i sin Mødbemærkning mod det Ændringsforslag, jeg har tilladt mig at stille til Forretningsordenen, gaaet ud fra den Forudsætning, at Majoriteten i Forsamlingen havde en ubetinget Ret, ikke alene en Ret til at gjøre sig gjældende i Afstemningerne i Forsamlingen, men ogsaa en Ret, der maatte og burde kunne gjøres gjældende ved Nedsættelsen af Udvalg; det er netop deri, jeg afviger fra den ærede Ordfører, og hvorfor jeg har tilladt mig at stille et Ændringsforslag, hvis praktiske Følger jeg iøvrigt gjerne vil indrømme ikke ville have særdeles at betyde. Jeg mener netop, at en saadan Bestemmelse i Forretningsordenen vilde medføre, at Majoritetens Indflydelse paa Valgene vilde blive af den Besskaffenhed, at Minoriteten kun kunde faa nogen Indflydelse, naar Majoriteten godvilligt indrømmede den. Jeg antager, at der i Forsamlingen vil danne sig forskjellige Fractioner efter de forskjellige Anskuelser; jeg troer vel ikke, at de her ville træde skarpt frem, men det kan ikke betvivles, at de jo ville komme frem. Majoriteten vil da ogsaa i Tilfælde af Valg til Comiteerne med relativ Majoritet, kunne sætte sin Villie igjennem, naar den vil slutte sig sammen, det er ganske vist, det indrømmer jeg. Men i saa Fald vil der ske eet af to; enten vil den gjøre det, og da behøver den kun at træffe